

ning af Underofficersspørgsmaalet, han her antyder, er han fornøjet med lidt. Det ærede Medlem er glad ved den Bestemmelse, der er foreslaaet, at en Løjtnant i Reserven ikke behøver at have tjent mere end 2 Aar i Graden for at kunne blive udnævnt til Kaptajn i Reserven. Den Bestemmelse er god i den Betydning, det ærede Medlem fra Assens tager den, men dog kun paa det Vilkaar, at Bestemmelsen om, at der kun kræves 2 Aars Tjeneste i Graden, udtrykkelig indskrænkes til at gælde de Løjtnanter, der har været Stabssergenter og er blevet udnævnt til Løjtnanter. I det Tilfælde, at Bestemmelsen bliver staaende, som den staar i Øjeblikket, og som gældende i al Almindelighed, kan den lige saa vel anvendes paa de Sekondløjtnanter i Linien, som senere er blevet Løjtnanter i Reserven og aspirerer til at blive Kaptajner i Reserven. Men skal det ærede Medlem fra Assens have noget ud af sin Tale til Gunst for Underofficererne, maa det blive dette, at denne Bestemmelse om 2 Aars Tjeneste i Graden indskrænkes til kun at gælde de Løjtnanter af Reserven, der er gaaet over fra Stabssergenter til Løjtnanter. Det vilde ogsaa være det naturlige, hvis man skulde følge det ærede Medlems Ræsonnement. Han sagde imidlertid ikke dette. Hans Ræsonnement var jo det, at Mandskabet ved et Kompagni i Reserven vist hellere vilde staa under en Mand som Kaptajn i Reserven, der oprindeligt havde været Stabssergent, der som en ældre Mand var blevet udnævnt til Løjtnant i Reserven og siden til Kaptajn i Reserven. Jeg kunde ønske, at Lovforslaget udtrykkelig begrænsede den Bestemmelse, at man kun behøver at have tjent 2 Aar som Løjtnant i Reserven for at blive udnævnt til Kaptajn i Reserven, til alene at gælde dem, der har været Stabssergenter og derfra er avancerede til Løjtnanter i Reserven.

I øvrigt skal jeg sige, at Underofficersspørgsmaalet er et meget for stort Spørgsmaal til, at man kan tænke sig at løse det paa denne lille Lov. Spørgsmaalet om at afskaffe den ganske urimelige Klasseforskel, vi i Øjeblikket har mellem Befalingsmændene i Hæren — i vort lille demokratiske Land har vi indrettet en saadan Klasseforskel mellem Underofficerer og Officerer, at enhver, der kender lidt til vort Militærvæsen, er paa det rene med, at Klasseforskellen er stærkere udtrykt i det militære Samfund end noget andet. Sted i vort Samfund herhjemme — kommer vi til at lade ligge til en anden Lejlighed.

Lad mig dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han ikke har Ret, naar han mener, at der ikke er Stabssergenter, der er avancerede gennem Løjtnantsgraden til at blive Kaptajner i Reserven. Der findes saadanne her i Danmark. Der var nogle, der avancerede allerede tidligt efter den nye Hærlovs Ikrafttræden i 1910. Man har benyttet Hærlovens Bestemmelser og ladet Stabssergenter avancere paa den Maade, men jeg indrømmer, at det vilde være udmærket godt, om man i fremtrædende Grad vilde lade Stabssergenter blive Chefer for Reservekompagnier. Her maa man imidlertid erindre, at derved tager man et Stykke bort af Officerernes nuværende Alderdomsforsørgelse. Man maa huske, at Pladserne som Kaptajn i Reserven egentlig er indrettede paa at give Linieofficerer, naar de falder for Aldersgrænsen, en smuk Stilling. En Kaptajn af Linien, der i 52-Aarsalderen falder for Aldersgrænsen, har paa højeste Lønning haft 4,200 Kr. Nu oppebærer han $\frac{2}{3}$ i Pension, 2,800 Kr., og som Kaptajn i Reserven faar han tillige et Honorar paa 1,020 Kr. og opnaar derved efter at være gaaet af som Officer i Linien at have omtrent det samme at leve af om Aaret, som han havde, medens han var Officer i Linien. Det er selvfølgelig ogsaa en Maade at forsørge Folk paa paa deres gamle Dage. (*Fraenkel*: De gør ogsaa et Arbejde.) Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds afbryder mig med at nævne „Arbejde“. Kaptajner af Reserven plejer under almindelige Forhold at have et Arbejde med en 6 Dages Indkaldelse om Aaret. Det er alt det Arbejde, der er der. Jeg kan huske, at en Meningsfælle af det ærede Medlem fra Assens en Gang har brugt Udtrykket Værtshusmanøvre om de 6 Dages Øvelse, der holdes for Reserven. Det Arbejde regner man ellers ikke for ret meget. Jeg maa maaske, da det er det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds, der afbryder mig, tilføje, at jeg kort efter den nye Hærlovs Ikrafttræden saa en Artikel i „Nationaltidende“, hvor en Oberstløjtnant i Linien, Oberstløjtnant Howitz i Viborg, i høj Grad kritiserede den Bestemmelse, at Reservebataillonerne, der skal ligge Vest for Store Bælt, skal have Bataillons- og Kompagnichefer af Linien, idet han sagde, at han syntes egentlig ikke, en Linieofficer kunde være bekendt at tage mod den Lønning, der fulgte med, naar de ikke skulde have mere at bestille, end der er at bestille ved en Reserveafdeling. Jeg tror, at det ærede